

Bức Tranh Đời Người

Đời người thật ngắn ngủi! Ngắn ngủi mà lại nhọc nhằn, buồn nhiều hơn vui, cực nhiều hơn sướng. Vĩ nhân của nước Do Thái là Môise, đã than thở về đời sống rằng: *“Sự kiêu căng của nó chỉ là lao khổ và buồn thảm, vì đời sống chóng qua, rồi chúng tôi bay mất đi”* (Thi Thiên 90:10).

Căn cứ vào Kinh Thánh, là Lời của Đức Chúa Trời ban cho nhân loại, chúng ta có được bốn bức tranh về cuộc đời của con người:

1. Tội lỗi theo đuổi
2. Sự chết chờ đợi
3. Thì giờ qua mau
4. Được cứu rỗi hay hư mất.

Đó là những chặng đường mà cả nhân loại phải trải qua để đến nơi hạnh phúc đời đời, hay đến chốn hình phạt mãi mãi.

TỘI LỖI THEO ĐUỔI

Trong đời không có gì kinh khiếp bằng tội lỗi. Tội lỗi đã làm cho lòng người bại hoại, gia đình tan nát, nhân loại điêu linh. Tội lỗi làm cho chúng ta mất phước.

Tội lỗi như một vực sâu không đáy phân rẽ chúng ta với Đức Chúa Trời. Ở đây chúng ta ví sánh tội lỗi giống như một con cọp rình mồi. Như khi Chúa cảnh cáo Ca-in, Ngài phán: *“Còn như người chẳng làm lành, thì tội lỗi rình đợi trước cửa, thềm người lấm”* (Sáng Thế ký 4:7). Tội lỗi đuổi theo con người chẳng khác nào một ác thú, và nó sẽ theo kịp mỗi người vì *“mọi người đều đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời... Chẳng có một người công bình nào hết, dẫu một người cũng không”* (Rôma 3:23,10).

Trước mặt Đức Chúa Trời, ông vua cũng như dân, nhà triệu phú cũng như kẻ bần cùng, thì *“linh hồn của cha cũng như linh hồn của con, linh hồn nào phạm tội thì sẽ chết”* (Êxêchiên 18:4).

Tuyệt vọng rồi chăng?

Xin bạn cũng đừng lầm tưởng rằng nhờ tiền bạc mà bạn thoát được tội lỗi. Trái lại, chính sự mê tiền bạc là cội rễ mọi điều ác. Kinh Thánh cảnh cáo kẻ giàu rằng: *“Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào nước Đức Chúa Trời”* (Mác 10:25).

Ngay cả khi bạn tu thân tích đức, ăn chay ép xác, hay tuân hành các điều

luật của một tôn giáo ... cũng không giúp bạn thoát được tội lỗi và hậu quả kinh khiếp của nó, vì sự công bình của con người chỉ là một chiếc áo đơ trước mặt Đức Chúa Trời. Trong lúc đó thì lòng người lại đầy đầy *“sự không công bình, độc ác, tham lam, hung dữ, ghen ghét, chẳng tin kính, kêu ngạo, thờ hình tượng, phù phép ...”* (Rôma 1:29, Galati 5:19-20).

Ngày xưa, một nhân vật nổi tiếng là Phaolô đã từng hãnh diện về đời sống đạo đức của mình. Nhưng ngay khi nhận biết Chúa Giê-xu, ông cũng biết rõ về tội lỗi của mình và than rằng: *“Khốn nạn cho tôi! Ai sẽ cứu tôi khỏi thân thể hay chết này?”* (Rôma 7:24).

SỰ CHẾT CHỜ ĐỢI

Sự chết là hậu quả của tội lỗi. Mọi người đều có tội nên mọi người đều phải chết. Theo Kinh Thánh, chết là phân rã. Hiện nay tâm linh của chúng ta đang chết. Vì tội lỗi phân rã chúng ta khỏi Đức Chúa Trời, là nguồn sự sống. Đó là lý do nhiều người cảm thấy tâm linh mình trống rỗng và buồn chán. Rồi một ngày nào đó, thân thể của chúng ta sẽ chết, tức là linh hồn phân rã khỏi thân thể. Và cuối cùng, chúng ta sẽ chết đời đời cả phần thể xác lẫn phần hồn linh của nơi hình phạt, tức là bị phân cách vĩnh viễn khỏi Đức Chúa Trời. Năm nay mất mùa còn mong năm tới được mùa. Song sau sự chết là sự phán xét không thay đổi của Đức Chúa Trời, như Kinh Thánh cho biết rằng: *“Theo như đã định cho loài người phải chết một lần, rồi chịu phán xét”* (Hêb 9:27). Sự phán xét đó đưa người ta đến nơi chịu hình phạt đời đời, còn gọi là hỏa ngục. Dầu Đức Chúa Trời rất yêu thương, nhưng cũng rất công bình, nên phải phạt người không chịu ăn năn tội, không tin nhận Chúa Giê-xu làm cứu Chúa của mình. Mọi người đều đang bị tội lỗi hành hại, chế ngự và luôn sống trong đau đớn, bất an. Vì thế, con người tìm mọi cách để được giải thoát. Nhưng con người đã hoàn toàn thất bại, lòng chúng ta vẫn đầy tội lỗi và hỏa ngục vẫn chờ đợi chúng ta ở bên kia sự chết. Người phạt người có nặng lắm là khổ sai, có lâu lắm là chung thân, đến chết là hết; song Trời phạt người thì cả linh hồn và thân thể phải chịu đau khổ suốt ngày đêm cho đến đời đời vô cùng.

“... địa ngục là nơi sâu bọ... chẳng hề chết và nơi lửa chẳng hề tắt...(Mác 9:47-48).

“Họ sẽ bị hình phạt hư mất đời đời, xa cách mặt Chúa” (2 Têr 1:9).

“Còn những kẻ hèn nhát, chẳng tin, đáng ghê tởm, giết người, gian dâm, tà thuật, thờ thần tượng, và tất cả những kẻ nói dối, thì phần của chúng là hồ có lửa và diêm sinh rực cháy. Đó là sự chết thứ hai” (Khải huyền 21:8).

THÌ GIỜ QUA MAU

Mỗi ngày qua là mỗi bước chân đưa nhân loại đến gần sự chết và sự khổ hình đời đời.

Dẫu muốn hay không, bạn cũng phải bước đến chỗ đó. Điều đáng kinh khiếp là bạn không thể tránh được chỗ ấy.

Xin bạn xem bức tranh thứ ba: Trên rừng có cọp đuổi theo, ở dưới có cá sấu há mồm chực sẵn, con người phải đeo lưng lẳng ở giữa như chuông treo chỉ mảnh. Thế mà có hai con chuột một trắng, một đen, cứ thay nhau cắn sợi dây. Hai con chuột ấy chỉ về ngày và đêm thay nhau rút ngắn cuộc đời của bạn. Hết ngày lại đêm, hết đêm lại ngày khiến cho đời người qua mau như bóng câu qua cửa sổ. Trước cảnh tượng hãi hùng đó, hãy lắng tai nghe tiếng kêu la kinh khiếp của tội nhân: *“Tôi phải làm chi cho được cứu rỗi?”*, *“Khốn nạn cho tôi, ai sẽ cứu tôi?”*

Chúa yêu thương muốn cứu bạn ra khỏi tình trạng kinh khiếp đó.

Hoàn toàn tuyệt vọng.

ĐƯỢC CỨU RỖI HAY BỊ HƯ MẤT

Chúc tụng Đức Chúa Trời, vì chỉ một mình Ngài, Đấng Tạo Hóa toàn năng, có quyền cứu rỗi con người. Cảm tạ Đức Chúa Trời, vì Ngài yêu thương con người, tạo vật của Ngài, và ban ơn cứu rỗi cho họ.

Ơn cứu rỗi đó đã được Đức Chúa Trời hoạch định tổ phụ của loài người, là Adam và Êva, nghe theo lời của ma quỷ, sinh lòng kiêu ngạo và phạm tội với Đức Chúa Trời. Và hậu quả của tội lỗi là sự chết.

Hơn hai ngàn năm trước đây, vào đầu công nguyên, ơn cứu rỗi đó đã được thực hiện qua Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngài đã chịu chết để gánh thay bản án tội lỗi của con người. Nhưng Ngài đã sống lại và về trời, chúng tỏ Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng

chiến thắng tội lỗi và sự chết. Thập tự giá của Chúa Giê-xu là phương cách duy nhất, là chiếc cầu bắt ngang qua vực sâu tội lỗi và sự chết, là con đường dẫn tội nhân về cùng Đức Chúa Trời, là bí quyết thoát khỏi tội và thắng hơn tội.

Trước đây khá lâu tôi có nghe một câu chuyện cảm động. Tại một thành phố kia có hỏa hoạn vào ban đêm. Trên tầng lầu thứ ba có bốn cha con đang ngủ. Khi giựt mình tỉnh dậy, thì họ không thể xuống được, vì lửa đã cháy từ tầng dưới. Họ cần trở mái nhà, lên nóc để tìm con đường thoát. Họ nhìn thấy dãy nhà bên cạnh không bị cháy. Nhưng giữa hai nhà có một khoảng trống độ hơn một thước. Đó là con đường duy nhất để họ thoát thân. Người cha nhảy qua một mình, nhưng không thể mang con theo. Lòng yêu con như trời cao bề rộng không cho phép ông tự cứu mình mà để cho ba con phải chết. Lửa cháy mau quá, chẳng mấy chốc lửa đã đến gần họ. Bây giờ người cha chỉ còn một cách là hy sinh cứu con. Ông đem toàn lực bám các ngón chân vào tường bên này, rồi ngã mình qua bên kia, lấy hai tay bám chặt vào tường, dùng chính thân mình làm cái cầu bắt ngang. Ông kêu các con: “Các con ơi, mau bò qua”. Hai con lớn tuy sợ lắm nhưng đã qua được, chỉ còn đứa nhỏ nhất không dám

15

bò qua. Ông hối thúc: “Con ơi, mau lên, mau lên! Sức của Ba không thể chịu lâu hơn nữa!” Tội nghiệp! Khi em ấy vừa qua xong, thì ông mòn hơn phải buông thả tay chân mà chết.

Anh chị em ơi, Chúa Giê-xu đã bằng lòng giáng thế và chịu chết trên cây thập tự. Vì sao Chúa phải chịu như thế? Vì anh em và tôi, để cứu chúng ta khỏi tội lỗi, khỏi hình phạt đời đời của hỏa ngục. Nếu anh chị em có ý từ chối Ngài, thì không có phương cách nào chuộc tội lỗi nữa. Xin anh chị em nghe Lời Chúa phán: *“Ai tin Con (Chúa Giê-xu) thì được sự sống đời đời, ai không chịu tin Con, thì chẳng thấy sự sống đâu, nhưng con thanh nộ của Đức Chúa Trời vẫn ở trên người ấy”* (Giăng 3:36).

“Chẳng có sự cứu rỗi trong Đấng nào khác, vì ở dưới trời, chẳng có danh nào

khác bạn cho loài người, để chúng ta nhờ đó mà được cứu” (Công vụ 4: 12).

16

“Nếu ta còn trẻ mãi sự cứu rỗi lớn đường ấy, thì làm sao tránh cho khỏi được?” (Hêbơơ 2:3).

“Sa vào tay Đức Chúa Trời hằng sống là điều kinh khiếp thay!” (Hêbơơ 10:31).

Bây giờ anh chị em đã thấy bốn bức tranh vẽ rõ đời mình, nên xin anh chị em hãy chọn lựa, vì cơ hội được cứu rỗi chính là ngay hôm nay, và có lời Chúa hứa rằng: “Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như lông chiên” (**Êsai 1:18**).

Ngay giờ này, anh chị em hãy ăn năn tội lỗi mình và thành thật thưa với Chúa:

**“Chúa Giê-xu ôi, xin Ngài cứu con!
Con thành thật tin nhận Ngài là cứu
Chúa của con. Xin Chúa tha tội cho
con, cứu rỗi con và tiếp nhận con làm
con cái của Ngài. Con rất cảm ơn
Chúa. Con cầu nguyện nơn danh đấng
Chúa Giê-xu. Amen!”.**

